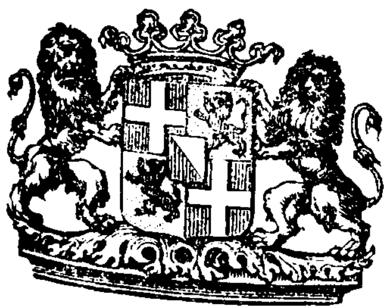
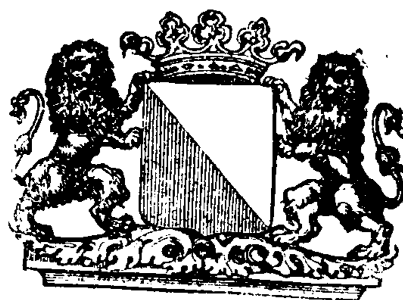
A°. 1859. N°. 237.

VRIJDAG 28 OKTOBER.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

De Burgemeester der stad Utrecht brengt ter kennis der Ingezetenen, dat vergadering van den Raad zal worden gehouden, Vrijdag den 28. October 1859, des namiddags ten één ure.

Utrecht 27 Oct. 1859. De Burgemeester voornoemd, W. M. J. VAN DIELEN, Weth.

UTRECHT, Vrijdag 28 Oktober.

De dezer dagen plaats gehad hebbende bijeenkomst te Breslau is eene der hoofdgebeurtenissen van den dag. Hoezeer nog weinig bijzonderheden er van bekend zijn, schijnt toch, volgens berigten uit Berlijn, onze meening bevestiging te zullen erlangen, dat die bijeenkomst ook van heilzamen invloed zal wezen op de betrekkingen tusschen Rusland en Engeland. De Czaar en de prins zouden het omtrent alle kwestiën eens zijn; denkt men dus in de Ital. kwestie in den geest van het Engelsch kabinet, en dus anti-Oostenrijksch, gelijk men in Rusland algemeen wenscht, dan kan een krachtig driemanschap op het kongres optreden. De *Nord* zegt, dat Rusland de zaak der Ital. bevolkingen gunstig is, de *Kreuzzeitung* wil het tegendeel beweren. Wij houden het eerste voor het waarschijnlijkste, en mogt al het laatste waar zijn, dan zal men toch zeker tegen alle vreemde inmenging zijn, en kunnen dus de Italianen in hunne eens aangenomen houding blijven volharden. Bij de vraag of zij dit zullen doen, mag onzes inziens niet buiten rekening blijven, de reaktie die zich eenigzins schijnt te openbaren. Het rapport van een Fransch scheepskapitein wees er reeds op, hoe men te Livorno voor de restauratie der hertogen is; de mededeeling van de *Patrie* betreffende de ontdekking in die stad van een geheim genootschap, die de restauratie ten doel zou hebben, schijnt dit rapport allezins te bevestigen: Livorno nu is eene handelstad en het kan dus wel zijn, dat men daar den tusschentoestand van de laatste zes maanden moede wordt, om de belemmering die de handel er waarschijnlijk door ondervindt. Het voorbeeld van die stad dus is nog geen bewijs, dat in geheel Midden-Italië eene omkeering der opinie nabij is.

Dat overigens die tusschentoestand ook in andere deelen van Italië zijn invloed doet gevoelen, we wezen er reeds gisteren op, met betrekking tot Sardinië, waar zij het ministerie flaauw en krachteloos maakt, dat steun zoekt in een niet zeer konstitutioneelen maatregel. Dit echter zal weinig baten, want de lauwheid der ministers nog geenszins op het volk zijnde overgeslagen, hebben eenige afgevaardigden reeds het voornemen opgevat om te trachten eene verbetering in den loop der zaken te brengen. Het ministerie, dat daardoor natuurlijk niet in kracht en prestige wint, ontmoet nog groote moeijelijkheden in Lombardije. Het wil de geheele administratie te Turijn centraliseren, maar te Milaan had men dat niet verwacht en op het behoud der privilegiën eener hoofdstad gerekend.

Onder Parijs zal men eenige bijzonderheden aan eene daar verschenen brochure over de bijeenkomst van Villafranca vinden. Het geschrift waaraan zij ontleend zijn moet, hoewel de feiten zeer juist weêrgevende, in zeer Oostenrijksch gezinden geest geschreven zijn.

De geruchten omtrent oneenigheden in het Engelsch ministerie worden ten sterkste tegengesproken. De ministers moeten het onderling en met de Koningin vrij eens zijn.

Te Berlijn is men weinig ingenomen met den maatregel van het bestuur, dat openbare optogten ter gelegenheid van het aanstaande *Schiller*feest niet wil toestaan. De politie schijnt te duchten dat bij die gelegenheid demokratische demonstratien zouden plaats vinden.

Omtrent het ontslag van den heer *v. Hubner* wordt gemeld, dat vooral zijn rapport over de wenschen der Hongaren aanleiding er toe moet gegeven hebben.

In Konstantinopel is men, blijkens onderstaande depeche, niet tot de teregtstelling der ter dood veroordeelde zamenzweerders overgegaan, uit vrees voor onlusten. Eene wijziging in het kabinet wordt er verwacht, ter zake van de finantieele moeijelijkheden.

Naar de telegraaf ons meldt heeft de Spaansche konsul Tanger verlaten. Zoo dus van de bemiddelingsgeruchten niets waar is, zullen de vijandelijkheden wel binnen kort aanvangen. Blijkens eene verklaring echter van lord *Russell*, schijnt nog wel degelijk onderhandeld te worden.

Per telegraaf zijn er berigten uit Batavia, tot den 7. Sept. De aldaar aangekomen Nederlandsche schepen waren: Maria Agnes, Sara Alida Maria, Henriette, Argo, alle van Amsterdam; Neêrlands Koningin, Vijf Vrienden, beiden van Rotterdam; Euterpe, van Dordrecht.

De sinds gister ontvangen **telegrafiesche depeches** laten wij hieronder volgen:

Stokholm, Dingsdag. Gisteren heeft Z. M. de Koning den Rijksdag van Zweden met eene aanspraak geopend. De openingsrede wordt als zeer gunstig beschouwd: de toestand des rijks wordt er onder anderen als goed en gunstig voorgesteld.

Madrid, Woensdag. De geruchten nopens de handhaving van den vrede met Marokko, worden niet bevestigd.

Heden is de Spaansche konsul te Tanger, die van daar terug geroepen is, met al zijn gevolg, te Algesiras aangekomen.

De generaals *Zabala*, *Serrano* en andere opperofficieren, die korpsen zullen aanvoeren, zullen heden avond vertrekken.

De generaal *Olano* zal Zaturdag van hier naar het leger gaan.

3 pCt. int. 43; nieuwe diff. 33.

Berlijn, Woensdag. De grootvorstin *Marie van Rusland* zal den 5 Nov. te Parijs aankomen en tot den 20. van die maand in het hotel *Meurice* vertoeven, als wanneer zij zich naar Compiègne zal begeven.

De bijeenkomst van den Keizer van Rusland met den Prins-regent van Pruissen te Breslau wordt alhier beschouwd als eene zaak van veel gewigt, dewijl de ministers van buitenlandsche zaken van beide rijken er bij tegenwoordig waren en de bijeenkomsten hebben bijgewoond.

De *Kreuz-Zeitung* zegt, dat de bijeenkomst te Breslau ten doel heeft gehad, om den Europeschen vrede te handhaven.

Marseille, Woensdag. De volgende tijdingen zijn hier uit Konstantinopel ontvangen van den 19 Okt.:

De finantiele toestand van de Porte is slechter dan immer.

Er is eene verandering van het ministerie op handen.

De sultan heeft aan zijne ministers een brief van afkeuring gezonden, hun verwijtende dat de verbeteringen, die moeten ingevoerd worden, slechts ten deele zijn daargesteld, en onvoldoende zijn.

De installatie van *Kybresli-Pacha* heeft gisteren plaats gehad. De nieuwe vizier is een oud kweekeling van de school van Saumur, en heeft dus zijne opvoeding in Frankrijk genoten.

De zaak van de zamenzwering tegen het leven van den sultan is nog niet afgeloopen. Vier der belhamels, als *Hussein-Pacha*, een kolonel, een mufti of geestelijke en een persoon die den sultan zou vermoorden, zijn ter dood veroordeeld. Doch deze veroordeeling heeft bij het volk een zoo groot ongenoegen verwekt, dat men voor een opstand beducht is. Op eene geheimzinnige wijze zijn bedreigingen in het paleis aan den Sultan gezonden, die order heeft gegeven, om de uitvoering van het vonnis uit te stellen. De sultan legt steeds een wijfelend karakter aan den dag.

De invallen der Montenegrijnen zijn weder begonnen. Deze onze naburen hebben weder de grootste wreedheden tegen de Turken aan den dag gelegd. De leden van de kommissie, met de grensscheiding belast, zijn als door een wonder het bloedblad ontkomen.

Eene depeche berigt ons, dat het komplot, te Aleppo ontdekt, spoedig is onderdrukt. Er hebben verscheidene arrestatiën plaats gehad.

Londen, Donderdag. Met de telegraaf ontvangt men van Liverpool de tijding, dat de *Royal-Charter*, komende van Melbourne, hebbende 400 passagiers aan boord, bij Liverpool schipbreuk heeft geleden. Men verzekert dat slechts tien personen zouden gered zijn. Men berekent, dat met dat schip 500,000 ponden sterlings aan Australie's goud, verloren zijn gegaan.

Men spreekt van meerdere schepen, die verongelukt zouden zijn.

Londen, Donderdag. De prinses *Frederik Wilhelm van Pruissen*, geboren prinses van Engeland, zal, met haren gemaal, den 9 Nov. alhier aankomen en tot den 21. Nov. bij de koninklijke familie alhier verblijven.

De *Morning Herald* van heden vordert, dat Engeland den oorlog aan Spanje zal verklaren, indien de Spaansche troepen het grondgebied tegenover Gibraltar mogten bezetten.

Turijn, heden, Vrijdag. Alhier is een berigt uit Bologna van den 27. dezer aangekomen. De *Moniteur* van Bologna weerspreekt de tijding van de gevangenneming van den Bisschop van Rimini. Er waren echter drie monniken, die van grove misdaden beschuldigd werden, gearresteerd.

De regering zou met de noodige bewijzen de laatste berigten van den korrespondent van den *Univers* weerleggen.

Londen, Vrijdag. De *Times* raadt Piemont aan om de hertogdommen aan te nemen, ten einde de onzekerheid te doen ophouden. Dat blad zegt heden ook, dat Engeland in de zaak van Marokko niet moet tusschen beide komen.

De *Dayly News* beweert, dat *Napoleon* aan den koning van Napels verboden heeft, het Pauselijk leger te hulp te komen, en een onderhoud met den Paus te hebben.

Londen, heden, Vrijdag. De Hongarian, die den 15. dezer New-York verliet, is aangekomen. De admiraal *Lyons* had geene opheldering gevraagd, maar stelde eene schikking voor, en eischte daarbij den afstand van San Juan, als Engelsch grondgebied. Het gerucht liep, dat *Cass* weigerde om dat grondgebied af te staan.

Parijs, heden, Vrijdag. De *Constitutionnel* bevat een artikel, waarin de heer *Grandguillot* bij de meening volhardt, dat het kongres ondanks de beperkingen door de Eng. pers verlangd, zal bijeenkomen. Het blad legt bloot, welke oorzaken de aanstaande bijeenkomst van een kongres hebben noodig gemaakt. De toestand van Italië was in 1815 geregeld op eene wijze, die de strekking had Frankrijk te vernederen en die het staatkundig bestaan van het schiereiland in gevaar moest brengen. Die toestand was dus een voortdurend gevaar voor Europa en gaf aanleiding tot de omwentelingen van 1830 en 1848. Het artikel besluit met te protesteren tegen alle denkbeeld van een Fransch protektoraat over Italië.

De zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, die gisteren zou worden gehouden, heeft niet kunnen plaats hebben wegens het onvoldoend getal leden. Men verneemt, dat vóór de diskussie over het wetsontwerp betreffende de spoorwegen nog in de afdeelingen zullen worden onderzocht het ontwerp tot doorgraving van Holland op zijn smalst en het ontwerp-strafwetboek.

— Uit Petersburg verneemt men, dat de keizer van Rusland, uit bijzondere genegenheid voor Z. K. H. den prins *van Oranje*, hem een regement ten geschenke heeft gegeven, dat naar hem zal worden genoemd.

:— Bij kon. besluit is bepaald, dat voor de ondergeschikte funktiën bij de militaire hospitalen, behalve gewezen of gepensioneerde militairen, ook onderofficieren, korporaals en soldaten van het leger, tijdelijk kunnen worden in dienst gesteld, onder het genot eener dagelijksche toelage uit de hospitaalfondsen van 20 cents voor ieder onderofficier; 15 cts. voor ieder korporaal en 10 cts. voor ieder soldaat, zonder de voeding in het hospitaal.

— Aan de *Arnh. Ct.* wordt uit 's Hage geschreven: »Het gerucht loopt alhier, dat de heer *Pahud* als goeverneur-generaal van Nederlandsch-Indië zou zijn teruggeroepen."

— In de *Amst. Ct.* leest men van gister: De bankier, baron *Stieglitz*, was heden ter beurze.

*— De raad dezer stad heeft gisteren de algemeene beschouwingen over de begrooting voortgezet, welke hoofdzakelijk liepen over de vraag, of de bijlagen al of niet een integrerend deel der begrooting uitmaken. Een voorstel van den heer *v. Nooten*, houdende, dat »de raad verstaat, dat de vast te stellen begrooting met de daarbij behoorende bijlagen en memorie van toelichting één geheel uitmaakt, waaraan het dagelijksch bestuur gehouden is," werd verworpen, doch werd in de avondzitting, toen tot de behandeling der begrooting in hare onderdeelen was overgegaan, met

groote meerderheid het voorstel der komm. aangenomen, om de op de bijlagen voorkomende afzonderlijke posten in het ligchaam der begrooting op te nemen, gelijk dit ten vorige jare is geschied.

De heer *Boer* heeft bij de algemeene diskussiën zijn voornemen te kennen gegeven om onder de rubriek *openbare werken* een post op te nemen van ongeveer *f* 25000 voor het bouwen van eene armen-bewaarschool aan het boveneinde der stad, waaraan reeds sedert eenige jaren de grootste behoefte bestaat, welke som voor een deel gevonden zou worden uit de door de komm. voorgestelde verminderingen.

De heer *Pabst* kondigde in de avondzitting van zijnentwege een voorstel aan, om den raad B. en W. te doen uitnoodigen binnen zes maanden de noodige plans en bestekken voor een ziekenhuis over te leggen.

Heden zullen de beraadslagingen over de begrooting worden voortgezet.

---

*— Uit 's Hage schrijft men ons: Het antwoord der regering op het verslag der Tweede Kamer ten aanzien der koncessie *Sloet-Reuchlin* wordt gedrukt. Naar men verneemt, verdedigt de regering die koncessie, en tracht zooveel mogelijk aan te toonen, dat de voorwaarden daarvan de aannemelijkste zijn.

---

*— Wij hebben het vroeger menigmaal gezegd, dat, wat het lagere personeel betreft, onze rijksmarine in een kwijnenden toestand verkeerde, en dat het daarom zoo wenschelijk ware, dat geschikte jongelingen zich aan de zeevaart gingen wijden, ten einde zich zelf een goeden loopbaan te vormen, het rijk te gemoet te komen in een voortdurend gemis aan goede bemanning der vloot, en tevens mede te werken, om de glorie van Nederland te helpen schragen. Het is zeker waar, dat onze koude koepon-knippers zich weinig aan de Marine laten gelegen liggen, omdat ze bij hunnen gevoelvollen arbeid tot de konklusie komen, dat de koeponnetjes ook wel betaald zullen worden, of er al veel of weinig van die waaghalzen zijn, die hun leven veil hebben voor het gevaarlijke en onrustige zeemansvak; maar zij mogen toch niet uit het oog verliezen, dat onze overzeesche bezittingen die marine behoeven, dat die landen onzen nationalen rijkdom uitmaken, en dat het dus pligt is, om die marine voor dat belang en tot verdediging onzer koopvaardijvloot en onzer kusten in stand te houden. Te Leyden heeft men in 1856 eene kweekschool opgerigt ter opleiding van jongelieden voor de zeevaart. Onze regering, met die school ingenomen, heeft niet geaarzeld, om derwaarts eene bemande instruktie-kanonneerboot te zenden, waarop de jongelingen praktisch onderwijs genieten, en reeds zijn vele leerlingen van die school op 's rijks schepen opgenomen. Om die school bevorderlijk te zijn heeft zich ook alhier eene subkommissie gevormd, waaraan onze geachte stadgenoot, jhr. *Rethaan Macaré*, zich aan het hoofd bevindt, die zich ten taak stelt, om jongelingen van hier naar bovengenoemde school te zenden, en die in het volbrengen dier taak voorloopig reeds met het beste gevolg geslaagd is. Om haar nuttig werk voort te zetten behoeft zij echter ondersteuning, eene zeer geringe ondersteuning, want voor elk jongeling is hoogstens *f* 45 noodig, zoo hij 3 maanden op de school blijft. Zes adspiranten staan gereed de Leidsche nachtschuit in te stappen, als nu maar onze goedgunstige geldbezitters eene kleinigheid willen afstaan, om den arbeid der subkommissie te schragen. Eene jaarlijksche bijdrage van *f* 1.— wordt slechts gevorderd, en wij aarzelen dus niet onze Stadgenooten dringend aan te sporen, om dat luttele wel te willen afzonderen ter bevordering van een zoo schoon en edel doel. Zij, die de lijst niet wenschen af te wachten, kunnen hunne geringe offers op het altaar der Vaderlandsliefde bij den heer *Hubrechts*, lid der subkommissie, Pieterstraat, brengen. Wij twijfelen niet, of de pogingen van de subkommissie zullen met den besten uitslag bekroond worden.

---

*— Een brief uit 's Bosch, van den 27 Oktober, meldt ons het volgende; Gister avond, tegen 6 uur, kon men van onze stadswallen een fellen brand zien; tot laat in den avond zag men de vlammen, door den wind aangewakkerd, omhoog stijgen, ten half twaalf brandde het nog op één punt. Heden morgen verneemt men, dat het onheil te Driel (Heusden) heeft plaats gehad, doch partikulariteiten ontbreken nog.

In ons militair-hospitaal bevindt zich nog een niet gering aantal zieken, vooral koortslijders. Voorgister heeft een veertigtal het gesticht verlaten, doch er blijven nog wel twee honderd vijftig over, van welke de een wat minder de ander wat meer is aangetast. Dit getal kan groot genoemd worden, omdat men ten onzent aan vele zieken niet gewoon is en bij het groot aantal officieren van gezondheid, alhier in garnizoen, (wij meenen acht,) kunnen die menschen zeer goed worden verzorgd, zonder, dat daarom de dienst bezwarend kan genoemd worden, 't geen nog al ligt het geval zou kunnen zijn, daar het *grave omnino insuetis onus* ook heden nog wel eene waarheid is. Doch 't geen ons vreemd toeschijnt is, dat in ons hospitaal geen der officieren van gezondheid de wacht heeft, zoo als dit in andere garnizoensplaatsen gedaan wordt; dit zou in ons oog, al is 't dan ook niet hoog noodzakelijk, toch zeer doelmatig en voor allen eene grootere gerustheid zijn. De offic. van gezondh. 3. kl. *Sluijs* is naar Maastricht overgeplaatst en zal hier door een anderen worden vervangen.

---

*— Uit den Helder ontvangen wij het volgende schrijven en gedagteekend 27. Oktober: In uwe courant van den 26. Okt. jl. zag ik bij de vermelding van het Etat-major aan boord Z. Ms. korvet **Juno** niet vermeld de kapitein der mariniers *L. F. Kempers* en de 2. luit. van dat wapen *J. P. Smith*. Van genoemde offic. is de eerstgenoemde komm. van een detachement mariniers, sterk 120 man, allen met bussen gewapend, welke naar Oost-Indië worden overgevoerd, om zoowel te land als aan boord der schepen bij expeditiën te worden gebruikt; terwijl de luit. *Smith* bestemd is om als detachements komm. op het wachtschip te Soerabaija over te gaan.

Onder het vele goede, door den tegenwoordigen minister van marine verrigt, behoort nu ook het aannemen van het beginsel om op grooter schaal gebruik te maken en partij te trekken van een korps, hetwelk meer dan eenig ander wapen geschikt is om den lande zoowel in Nederland als in de Koloniën te dienen. Men behoeft dit korps slechts uit te breiden om over zoovele officieren en minderen te kunnen beschikken als buitengewone omstandigheden in Oost-Indië noodzakelijk kunnen maken. Geene kostbare buitengewone werving bij het leger hier te lande, dat evenwel schaarsch genoeg van vrijwilligers is voorzien, geene overplaatsing voor langer of korter tijd van officieren zal men dan meer behoeven; hierbij moet nog het voordeel gevoegd worden, dat verre weg de meeste mariniers Nederlanders zijn, dat zij door derzelver verblijf in de Koloniën en aan boord der schepen voor een groot gedeelte geakklimateerd zijnde, minder door het klimaat lijden zullen, dat zij geheel uitgerust en geoefend met getrokken wapenen voorzien in Oost-Indië zullen aankomen en derhalve zoo noodig onmiddelijk voor den vijand zullen kunnen worden gebragt.

De **Citadel van Antwerpen** is ten gevolge van het onstuimige weder niet naar zee gegaan, doch zal nu, even als de **Juno**, welk schip heden door den vice-admiraal *Bijl de Vroe* zal gemonsterd worden, bij de eerste gunstige gelegenheid de reis aanvaarden.

Het fregat met stoomvermogen de **Admiraal van Wassenaar** maakt zich met spoed gereed, doch zal waarschijnlijk niet voor 10 November naar Cherbourg kunnen vertrekken.

— Prins *Hendrik der Nederlanden* heeft den 25. Okt. de zitting der Staten van het groothertogdom Luxemburg met eene aanspraak geopend. Z. K. H. werd bij zijne komst en vertrek met veel toejuiging ontvangen. Uit de troonrede blijkt, dat er eene verzoening tusschen het goevernement en de konstitutioneele oppositie is tot stand gekomen. De prins koesterde de overtuigieg, dat de bewoners van het groothertogdom allen zouden medewerken, om den vriendschappelijken band tusschen Vorst en volk nauwer aan te halen. Ten slotte deelde de Prins de ontwerpen van wet mede, die aan de wetgevende vergadering zullen worden overgelegd, en verklaarde de zitting voor geopend. De rede werd met de kreet van *Leve de koning groothertog! Leve de prins!* beantwoord.

Daarna is men overgegaan tot de werkzaamheden en is de baron *de Tornaco* tot president verkozen met 16 tegen 5 stemmen, die de oud-president *Wellestein* had verkregen.

Z. K. H. de Prins van Oranje heeft, vóór zijn vertrek uit Luxemburg, eene som van fr. 1000 geschonken, om onder de behoeftigen te Luxemburg, Wolferdunge en Berg te worden verdeeld.

---

§— De kommissie van Rapporteurs der Tweede Kamer heeft haar verslag uitgebragt over het hoofdstuk X der Staatsbegrooting (oorlog). Even als vorige jaren is dit weder het struikelblok, en ofschoon slechts 43 leden deel namen aan de diskussiën in de afdeelingen, was de stemming te algemeen tegen dit hoofdstuk, dan dat het dit jaar kans kan hebben van eene flinke aanneming.

Terwijl onderscheidene leden het allezins goedkeurden dat de minister openhartig te kennen geeft: »geene beloften te willen afleggen die welligt later kunnen blijken slechts ten halve te kunnen worden nagekomen" en »niet aan het bestuur te zijn gekomen met het voornemen, om vele veranderingen daar te stellen, maar om het bestaande meer en meer dienstbaar te maken aan zijne bestemming," en daarbij tevens in algemeene trekken de verbeteringen opgeeft, die hij voornemens is aan te brengen, had de mem. van toel. bij vele andere leden een minder aangenamen indruk gemaakt, en een gevoel van verbazing opgewekt, wanneer zij zich herinnerden, wat er in de laatste jaren met dit hoofdstuk der staatsbegrooting is voorgevallen en waarover in die memorie geheel en al het stilzwijgen wordt bewaard.

Men wees van verschillende zijden op de afstemming van dit hoofdstuk voor 1857, en de trage aanneming er van voor 1858 en 59, ofschoon deze laatsten slechts als kredietwetten waren voorgedragen; en nu werd er eene begrooting voor 1860 aangeboden, die niet alleen tot een aanzienlijk hooger bedrag stijgt dan de in der tijd afgestemde begrooting voor 1858, maar waarbij zelfs het vooruitschiet geopend wordt op nog veel grootere uitgaven, terwijl in de memorie van toelichting met geen enkel woord melding wordt gemaakt van eene aanstaande legerorganisatie *bij de wet.*

Vele leden drongen er op aan, van de regering te weten hoe men dacht over de wet tot legerorganisatie, en in het bijzonder, welk gevoelen de minister van Oorlog des aangaande was toegedaan; immers uit de memorie van beantwoording op het voorloopig verslag betrekkelijk het Xde hoofdstuk der staatsbegrooting voor 1859, gedagteekend 11 Nov. 1858, moet worden opgemaakt, dat *de regering* toen eene *wet* op de organisatie des legers wenschelijk en nuttig achtte: en dit blijkt nog duidelijker uit de toelichtingen op eene nadere nota van wijzigingen in het zoo even vermelde hoofdstuk van den 27. derzelfde maand.

Hoezeer verscheidene leden verklaarden in geen geval aan een hooger eindcijfer van dit hoofdstuk der staatsbegrooting hunne stem te zullen geven, waren er verschillende anderen, die zich niet zoo ongenegen daartoe verklaarden, zoo hun maar op voldoende gronden wierd aangetoond, dat die verhooging *volstrekt noodzakelijk* is.

Men bleef er ook grooten prijs op stellen, om op nieuw het gevoelen van de regering over ons defensie-stelsel en de volstrekt noodige strijdkrachten te leeren kennen.

Te dezer gelegenheid kwam in verschillende afdeelingen de beschuldiging ter sprake, die wel eens tot de tweede kamer der staten-generaal wordt gerigt, als of *zij* oorzaak zoude zijn, dat ons leger en onze verdere verdedigings-middelen zich in geen voldoenden toestand bevinden. Daaromtrent werd opgemerkt dat, niettegenstaande het X. hoofdstuk der staatsbegrooting eens is afgestemd, de aangevraagde gelden steeds zijn toegestaan; en dat de vorige ministers van oorlog meermalen bij de beraadslagingen hebben verklaard, dat de aangevraagde sommen *voldoende* waren; dat wel is waar door vele leden telkens op meerdere inkrimping der uitgaven is aangedrongen en dat zulks niet zeer bemoedigend was voor die ministers om hoogere sommen aan te vragen, indien zij meenden dat zulks noodig ware; maar dat zoo de werkelijke overtuiging bij hem bestond, dat er *meer* noodig was, zij dan *verpligt* waren geweest dit meerdere aan te vragen, op het gevaar af, van bij het niet toestaan dier gelden hunne betrekking te moeten nederleggen; — ja wat meer is, dat het hier eene aangelegenheid geldt, waarvan de verantwoordelijkheid op de *geheele regering* berust.

Tevens zou men dan gaarne, zoo mogelijk, eene opgave erlangen van het bedrag waartoe de gewone uitgaven jaarlijks zullen stijgen, wanneer die verbeteringen en veranderingen zullen zijn tot stand gekomen, waarop in de memorie van toelichting wordt gedoeld, zoo als: het depôt bij het regiment grenadiers en jagers, de uitbreiding der vestingartillerie, de meerdere paarden bij de rijdende en veldartillerie, het oprigten van een artillerie-transporttrein, en de uitbreiding van het bataillon mineurs en sapeurs.

Nog sprak men over de hooge wenschelijkheid van een nauwer verband van ons leger met dat van Neêrl. Indië, over de wenschelijkheid daartoe was men het algemeen eens.

Eenige leden wilden dat er pogingen zouden worden aangewend om meer officieren van het leger hier te lande tijdelijk bij het O.-Indische leger te doen overgaan, en dit voor het vervolg zelfs verpligtend te maken, zoo voor de officieren als voor de onder-officieren en andere vrijwilligers, die na een bepaald tijdstip in dienst treden. Andere gaven in bedenking om eenige korpsen op te rigten uitsluitend uit vrijwilligers zamengesteld, aanvankelijk hier te lande blijvende, doch die ten allen tijde gereed zouden moeten zijn om op een gegeven oogenblik naar Indië te vertrekken.

Eindelijk werd in de afdeelingen teruggekomen op de reeds ten vorigen jare gemaakte aanmerkingen betrekkelijk het kamp te Milligen. De edelmoedigheid, door Z. M. den koning betoond, door het kosteloos afstaan van het terrein, stelt men op hoogen prijs, en men ziet daarin een nieuw bewijs van Zr. Maj. levendige belangstelling in al wat het leger betreft; maar dit kon toch zeer vele leden niet terughouden om nogmaals de aandacht te vestigen op de min gunstige ligging van dat terrein wat de middelen van kommunikatie en onmiddelijke omgeving betreft; en vooral ook op het gemis aan verband daarvan met de defensie.

---

§— Het wets-ontwerp, tot vaststelling der begrooting wegens den arbeid der gevangenen, over 1860, heeft bij het onderzoek in de afdeelingen, tot eenige bedenkingen aanleiding gegeven.

Vrij algemeen had men met leedwezen, ook weder in deze begrooting, de vermeerdering van ambtenaren, vooral van hoogere, en de sporen van langzame opdrijving der bezoldigingen ontwaard.

Tegen zoodanig systeem oordeelde de meerderheid der leden, ook bij deze voordragt van wet, zich te moeten verklaren, aanradende, niet zoo zeer op administrativen omslag, niet op het groot getal van ambtenaren, maar op hunne geschiktheid te steunen, en aan die beambten eene behoorlijke doch onveranderlijke bezoldiging te verzekeren.

Men vond tot die uitzetting ten deze nog minderredenen van billijkheid dan elders, omdat de ambt

tenaren bij de gevangenissen, behalve hun vas traktement, ook veelal huisvesting, voeding, vuurlicht, kleeding, zelfs nog gratifikatien of percents gewijze belooningen en andere voordeelen genieten en dat juist daarom, bij openvalling van plaatsen het getal der aanvragenden zoo talrijk is.

Eenige andere leden ontkenden deze uitzetting niet, doch gaven te kennen, dat nimmer eene verhooging heeft plaats gehad, zonder dat de kamer daarin heeft toegestemd.

Van eene andere zijde wordt het, naar het gevoelen dier leden, meer en meer moeijelijk, bekwame en geschikte personen, vooral als kommies-boekhouders en bedienden bij den arbeid, tegen lagere belooning te bekomen, en wel bijzonderlijk dezen te behouden.

Eenige leden uitten den wensch, dat men de gevangenen zoude bezighouden met beroepswerkzaamheden, welke door personen afzonderlijk kunnen worden verrigt, of wel met zoodanige soorten van arbeid, welke hier te lande door de bijzondere nijverheid niet of slechts in geringe mate worden uitgeoefend, ten einde van de eene zijde geen afbreuk aan de partikuliere en inlandsche nijverheid worde gedaan, ten andere opdat den gevangenen de gelegenheid worde verschaft, om bij het uitgaan, op eene geschikte wijze in hunne behoeften te kunnen voorzien, en zij niet door vrij algemeene uitsluiting van gemeenschappelijken arbeid, en als niets op zich zelven en alleen kunnende verrigten, in de verzoeking komen, zich wederom aan misdrijf schuldig te maken. Vooral verlangde men hen nog meer bepaaldelijk te doen werken ten behoeve van 's Rijks dienst, of aan voorwerpen, voor het gebruik der gevangenen benoodigd.

Vele leden wenschten, bij elke begrooting ten minste een klein overzigt van de bevolking der gevangenissen te mogen ontvangen.

— De Doopsgezinde gemeente te Amsterdam had een zestal gemaakt, om daarin te voorzien in het beroep van een nieuwen predikant. Allen waren uitgenoodigd, om op beroep te preken, doch 5 er van hebben bedankt, zoodat er slechts een overblijft, die thans met 5 anderen een nieuw zestal zal moeten vullen.

— De *Oude Rott.-Ct* is zoo boos op den heer *Hubrecht*, lid van den raad van Rott., dat zij hem op allerlei wijze heeft uitgedaagd zich te verantwoorden over zijne beschuldiging, dat haar verslag van de zittingen van dien raad niet goed is. Genoemde heer heeft thans een brief in de *N. Rott.-Ct* doen plaatsen, waarin hij zegt, niet te zullen antwoorden op 't geen de *Oude Rott.-Ct.* zeer goed weet, maar dat de redaktie beter had gedaan zijne redenering over deze kwestie *goed* op te nemen, daar in het *weggelaten* gedeelte sprake is o. a. van eene rektifikatie harer Courant van 22 Okt. ll., die Spr. iets anders liet zeggen, dan 't geen geschied is of in zijne bedoeling lag.

— Op den 30. October e. k. zal van Harderwijk over Amsterdam per spoortrein naar Rotterdam worden gedirigeerd een detachement suppletie-troepen, ter sterkte van 4 officieren, waaronder de van verlof naar Oostindië terugkeerende luitenant-kolonel *J. H. Crena*, als kommandant, benevens 150 onderofficieren en manschappen, ten einde bij aankomst aldaar over te gaan aan boord van het schip **Graatstroom**, gezagvoerder *G. H. Ruhaak*, bestemd naar Oostindië.

— In het *Hand. en Effbl.* leest men;

Zondag avond ll. waren bij een geneesheer in de straat Chaptal, te Parijs, eenige aanzienlijke personen vergaderd, om afscheid te nemen van eene jonge vrouw, die voor weinige dagen met een zeer geacht officier getrouwd was. Zij verlaat Parijs om te Toulouse als eene eenvoudige huisvrouw te gaan leven en zich geheel aan het geluk haars huisgezins toe te wijden. Daags te voren nog was zij eene der kunstgodinnen van de negentiende eeuw: zij was *Theresa Millanollo.* Thans is zij mevr. *Parmentier*. *Meijerbeer* was ook tegenwoordig. Hij had voor de laatste maal de groote artiste, die van de muziek afziet, willen hooren. Wat haar betreft, zij heeft zich overtroffen. Zij speelde, met een zielsgevoel, dat deed sidderen, de elegie, opgedragen aan hare zuster, wier geest bij het feest scheen aanwezig te zijn, voorts het adagio van *Vieuxtemps*, een wiegelied van *Cuvillon*, die ook tegenwoordig was, en eindelijk het rondo van *Theresa Milanollo.*

— Van den 15. tot en met den 22. dezer, dus in eene week, zijn over de vaste brug te Keulen gepasseerd 55,652 personen, 5904 dieren en 5332 voertuigen. Aan bruggeld werd volgens tarief betaald ruim 955 thaler.

WATERHOOGTE.

Arnhem, 27 *Oct.*, 0,49 El.; + AP. 7.44. Gew. 6 d

Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

De bijeenkomst wordt ten 2½ ure (een half uur na den voor de zitting bepaalden tijd) geopend.

Ingevolge art. 39 van het reglement van orde, doet de Voorzitter voorlezen de lijst der namen van de afwezige leden, zijnde de heeren: *Wichers, Reinders, Westerhoff, Zijlker, van Heiden Reinestein, Lycklama à Nyeholt, Kingsma, Storm van 's Gravesande, van Zuylen van Nyevelt, Sloet tot Oldhuis, Schimmelpenninck van der Oye, van Lijnden, Dommer van Poldersveldt, van Nispen van Sevenaer, de Kempenaer, van Reede van Oudshoorn, van Asch van Wijck, van Akerlaken, van Foreest, Godefroi, Stolte, Duymaer van Twist, Schimmelpenninck, Taets van Amerongen, Olivier, Gevers Deynoot, van der Poel, Slicher van Domburg, van Diggelen, Anemaet, Meeussen, Oomen, Jespers, Beens, Bots, van Wintershoven, de Bieberstein, Strens, de Lom de Berg, Hengst* en *de Poorter.* (Onder deze leden zijn drie met kennisgeving afwezig.)

Zijn ingekomen de geloofsbrieven van het nieuw benoemd lid der Kamer in het hoofdkiesdistrikt 's Hertogenbosch, den heer Mr. *A. F. C Luyben.*

Ook is ingekomen een konink. besluit, waarbij de voorzitter der Kamer gemagtigd wordt, van dien heer den eed af te nemen.

Zijn ingekomen drie wets-ontwerpen, als: 1°. tot wijziging van Hoofdstuk VI der staatsbegrooting voor 1859; 2°. tot het maken van een kanaal voor Holland op zijn smalst; en 3°. tot vaststelling der begrooting van het pensioenfonds voor burgerlijke ambtenaren, 1860.

Is ingekomen een kon. besluit, houdende benoeming van Mr *J. H. van der Sande* tot lid van den Hoogen raad der Nederlanden.

Zijn ingekomen onderscheidene verzoekschriften, betreffende de spoorwegen en andere onderwerpen.

Door de afdeelingen zijn benoemd tot rapporteurs over hoofdstukken IXA, XII en de wet op de middelen, de heeren: *Mackay, Duymaer van Twist, van Voorthuijzen, Betz* en *van Nispen*, hoofdstuk IX B, de heeren: *Sander, Meeussen, van Lijnden, Elout* en *Begram;* hoofdstuk X, de heeren: *van der Linden, Hugenholtz, Dommer, Storm van 's Gravesande* en *Idzerda;* hoofdstuk XI, de heeren: *Heemskerk, Hugenholtz, van Eck, Dirks* en *van Nispen;* over de *prise en considération* van het voorstel van den heer *Sloet*, nopens de tienden, de heeren: *Heemskerk, de Kempenaer, Poortman, Dirks* en *Thorbecke;* tot amortisatie van schuld, de heeren: *Lycklama, van Heukelon, van Voorthuijsen, Betz* en *Thorbecke*, en tot vaststelling der begrooting voor het gesticht Ommerschans, de heeren: *Hoynck van Papendrecht, Hugenholtz, Hoekwater, Delprat* en *Begram.*

Hierop wordt deze bijeenkomst tot nadere bijeenroeping gescheiden.

MADRID, 22 Oktober.

In de zitting van heden waren 280 afgevaardigden tegenwoordig, en waren de tribunen met belangstellenden opgevuld. Men merkte daarbij op acht buitenlandsche gezanten. De maarschalk *O'Donnell* gaf in deze zitting verslag van den staat van zaken met Marokko, en somde de misdaden op, die de Mooren bij Ceuta zich hadden veroorloofd. Hij deelde daarop de nota's mede, die naar het hof van Fez waren gezonden. Den 15 Okt. was de tijd van het ultimatum verstreken. De minister van buitenlandsche zaken van Marokko had toen verklaard, dat de eischen van het hof van Spanje niet aannemelijk waren. »Gij weet, zeide de spreker, dat Spanje vorderde de bestraffing der Mooren, die de Spaansche vlag hadden vertrapt, in tegenwoordigheid van de Spaansche autoriteiten, den afstand van een stuk gronds van acht kilometers rondom Ceuta en waarborgen voor de toekomst. Toen de Sultan die voorslagen verworpen had, is de Spaansche konsul te Tanger teruggeroepen, die vóór zijn vertrek aan den Sultan eene nota heeft gezonden, dat Spanje den hoon, hem aangedaan, met de wapens in de hand zou komen herstellen." De president voegde er bij, dat de Spaansche troepen niet naar Afrika zullen gaan om veroveringen te maken, maar om zich voor de ondergane beleedigingen te wreken. Deze aanspraak werd met veel geestdrift toegejuicht. Het votum van vertrouwen, door het ministerie gevraagd, werd met algemeene stemmen aangenomen. De heer *Gonzalez Bravo* deed daarop eene aanspraak, om te bewijzen, dat Spanje bij deze gelegenheid aan Europa zou bewijzen, dat het waardig is om in den rang der eerste natiën te worden opgenomen.

WEENEN, 25 Oktober.

Den 15. is de Boheemsche stad Hussinec door een fellen brand geteisterd geworden, die in een uur tijds 52 huizen in de asch legde, waaronder dat, waarin *Johannes Huss* werd geboren.

BERLIJN, 21 Oktober.

De prins regent is gisteren avond van Breslau teruggekomen. De prins *van Oranje*, die hem vergezelde, heeft te Sorau den extra-trein verlaten en zich naar Muskau begeven om prins en prinses *Frederik* der Nederlanden een bezoek te brengen.

De Keurhessische kamer, die met 21 tegen 15 stemmen besloten heeft het voorstel van een harer leden in overweging te nemen, strekkende om bij den Keurvorst in een adres op de weder invoering der konstitutie van 1831 aan te dringen, is haar bestaan verschuldigd aan de kieswet van *Hassenpflug* en dus zoo goed als regtstreeks door de regering benoemd. Men mag het dus als een goed teeken beschouwen, dat ook bij haar het bewustzijn van wat regt en billijk is zich openbaart.

LONDEN, 26 Oktober.

De *Times* meldt omtrent de werklieden, die hun arbeid gestaakt hebben, dat hunne omstandigheden hoe langer hoe neteliger worden, daar de gelden door de verschillende vereenigingen gezonden steeds verminderen. Het blijkt dan ook dat er reeds groote behoeften bestaat, terwijl de sterfte onder hunne gezinnen verbazend groot is.

De dagbladen der Vereenigde Staten deelen een verslag mede van den Amerikaanschen scheepsbevelhebber *Tattnall* aan den sekretaris der marine te Washington, over het gevecht op de Peï-Ho. Dit verslag keurt het gedrag der Engelschen ten opzigte van het Hemelsche rijk goed, en de *Times* ondersteunt dit beweren, ten betooge dat het voorgeven der Chinezen alsof zij de slagtoffers der Engelschen zijn, geheel uit de lucht gegrepen is. »Het is buiten allen twijfel, zegt de *Times*, dat reeds lang voor de komst van den heer *Bruce*, het hof van Peking het besluit had genomen, om het verdrag met Engeland te verbreken; dat daarop de versterkingen zijn gemaakt, een bevelhebber over de Peï-Ho is benoemd en aan de Chinezen is kenbaar gemaakt, dat het verblijf van ambassadeurs te Peking niet zou worden vergund."

PARIJS, 26 Oktober.

De groothertogin *Maria* van Rusland wordt te Compiegne verwacht, waar het hof de geheele maand November blijven zal.

In den verkiezingsstrijd tusschen de heeren *Dambry* en *Rendu*, in het departement Seine-et-Oise, heeft de heer *Dambry* de zege behaald; met 19,000 van de 30,000 stemmen is hij tot afgevaardigde in het Wetgevend Ligchaam gekozen. Zijn mededinger had 7000 stemmen op zich vereenigd, en 80 waren uitgebragt op den heer *Bertron*, die zich zel noemt: »de kandidaat van de menschheid voor de zaak der menschheid."

In eene heden te verschijnen brochure, getiteld: *de vrede van Villafranca en het verdrag van Zurich* zal men o. a. de volgende bijzonderheden omtrent de bijeenkomst der keizers te Villafranca vinden:

Ten opzigte der revolutie, die keizer *Napoleon* in Italië eenigzins tot bondgenoot had moeten aannemen, doch die een tweesnijdend zwaard geworden ware, zoo men haar niet had laten varen, zoodra de vrede het verder gebruik er van onnoodig maakte, zeide *Frans Jozef* tot *Napoleon*: »Sire, veroorloof mij, zonder omwegen u hierover mijne meening te zeggen. Zoo het bondgenootschap met de revolutie voor elk monarch gevaarlijk is, is zij het zeker in nog hoogere mate voor den stichter eener nieuwe dinastie. Wij zijn beiden vaders; bekommeren wij ons dus minder om onze persoonlijke belangen dan om de toekomst, die wij onzen erfgenamen nalaten, dan zullen wij het veel gemakkelijker eens worden. Wat mij betreft ik verzeker u ten plegtigste, dat ik mij nooit zal leenen tot eenige koalitie ten doel hebbende eene dinastie-verandering te begunstigen; Oostenrijk heeft er geen belang bij, en ik ben er volstrekt niet toe geneigd, vrij als ik ben van elke verbindtenis."

Deze woorden maakten een merkbaren indruk op *Napoleon.*

De restauratie der hertogen was in de oogen van Oostenrijk een onontbeerlijke maatregel tegen de revolutie die geheel Italië dreigde te overweldigen, terwijl de keizer van Oostenrijk, als de bondgenoot der hertogen, door de eer zich gehouden achtte hen te beschermen. »Ik kan, zeide hij, Lombardije laten varen, omdat het mij behoort, maar ik mag geenszins de wettige door Europa gewaarborgde regten der leden mijner familie prijs geven." *Napoleon* verzette zich volstrekt niet tegen de restauratie van het huis van Lotharingen, dat hij verklaarde zeer dankbaar te zijn voor de gastvrijheid in der tijd zijner familie verleend. Hij deed echter opmerken dat hij de wapenen niet tegen het nieuw bestuur van Toskanen kon keeren, dat door de deelneming aan den oorlog zijn bondgenoot was geworden. Daarom kon hij er ook niet in stemmen dat de groothertog door vreemde wapenen op den troon hersteld werd. Op de aanmerking van *Frans Jozef* dat het nu slechts om de vaststelling van het beginsel te doen was, kwam men overeen dat hij zijn invloed zou aanwenden om den groothertog ten behoeve van diens zoon te doen abdikeren.

De keizers kwamen ook overeen, te trachten *Pius IX* tot hervormingen over te halen, maar daar zij voor den aanvang der vijandelijkheden de handhaving der onafhankelijkheid en onschendbaarheid van het pauselijk gebied hadden toegezegd, kon *Pius* met volle regt zeggen: »Ik wil wel naar uwe raadgevingen luisteren, maar gij moet u dan ook belasten met het herstel der door den door u gevoerden oorlog zoozeer verstoorde orde in de Legatiën. De belofte dus door de keizers elkander gedaan van op hervormingen aan te dringen, bragt de stilzwijgende verpligting mede, *Pius* in het ongestoord bezit van wat hem door de verdragen verzekerd is, te handhaven.

De *Patrie* heeft uit Livorno de beide volgende stukken ontvangen, die der Toskaansche regering in handen zijn gevallen en een geheim genootschap zouden betreffen:

Algemeen Reglement.

Het doel dezer instelling is de verdediging van

den apostolischen roomschen heiligen stoel en der keiz. kon. familie van Lotharingen tegen elke beleediging en tegen elk komplot tegen hunne personen en hunne regten.

Het genootschap is verdeeld in een onbepaald aantal afdeelingen. Elke afdeeling staat onder de leiding van een chef, voorzien van een diploma met opklimmend nummer en overeengekomen teekens.

Elke afdeelingschef, zal, voor de ontvangst van zijn diploma, eene nota inleveren, waarop de namen voorkomen van hen op wie hij in alle operatiën tot bereiking van het doel der vereeniging met zekerheid meent te kunnen rekenen.

De afdeelingschef zal nooit de geheime bevelen en de maatregelen, hem ter uitvoering door zijne meerderen opgedragen, mogen bekend maken, maar hij zal het bevel ten uitvoer brengen en doen ten uitvoer brengen in den waren zin waarin het hem zal zijn gegeven.

De opperste chef moet met de uiterste omzigtigheid te werk gaan, om te beletten dat de afdeelings-chefs elkâar kennen. Hetzelfde zal het geval moeten zijn met de afdeelings-chefs ten opzigte der leden.

Elk afdeelingschef moet den oppersten chef inlichten van de uitbreiding of vermindering zijner seksie en omtrent al wat hij noodig acht betreffende de instelling mede te deelen, daarbij steeds de grootste geheimhouding en voorzigtigheid in acht nemende. Geene vrouwen, jonge lieden onder de 25 jaren, noch zij die tot eene niet R. katholieke gezindheid behooren, kunnen leden van het genootschap zijn.

De geestelijken kunnen een deel der instelling uitmaken, hetzij als afdeelingschefs, hetzij als leden.

Nadere instruktiën zullen mondeling gegeven worden.

Diploma.
Afdeelingschef n°.

Der verdedigers van den Apostolisch-Romeinschen heiligen Stoel der K. K. familie van Lotharingen — Sept. 1859.

NB. De onderteekening van dit diploma wordt er afgescheurd en aan den groothertog gezonden. Het overige stelt het diploma daar en den op zigt betaalbaren wisselbrief.

Toen de keizer te Bordeaux zijne aanspraak tot den bisschop geëindigd had, trad de opperrabijn naar hem toe en zeide: »Sire, de Israeliten schrijven het geluk uwer wapenen en uwe overwinningen aan 's Hemels zegen toe, aan de geestkracht waarmede zij het beginsel van de vrijheid van godsdienst en der godsdienstige verdraagzaamheid handhaaft.” De keizer antwoordde hierop: »Ik acht mij, mijnheer de opperrabijn, gelukkig te zien, dat gij mijne pogingen op prijs stelt.”

— 27 *Okt.* Rente op tijd 3 pCt. 69.25; Fr.-Oost. Spw. 538.75; Sp. 1 1/2 pCt. 34 1/2, 3 pCt. 42.

MARSEILLE, 25 Oktober.

De groothertogin *Stephania van Baden* is van Nimes alhier aangekomen, om zich naar Nizza te begeven. (Volgens *le Nord*, heeft men deze vorstin met de koningin der Nederlanden verward, die nog niet naar Nizza is vertrokken, maar zich te Saint-Cloud bevindt en aldaar een acht dagen zal verblijven.)

Uit Napels schrijft men van den 22 Okt. »Het ministerie van oorlog ligt eene groote werkzaamheid aan den dag. Het leger in de Abruzzen ontvangt provisie en amunitie. Het is in drie korpsen verdeeld onder bevel van generaal *Pianelli*. Deze benoeming heeft veel ongenoegen bij de andere bevelhebbers verwekt, die weigeren onder zijne bevelen te staan. Men sprak van een tweegevecht tusschen de generaals *Pianelli* en *Vignia*.

ADVERTENTIEN

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenburg.*)

Okt.	Uren.	Wind- rigt.	Wind- kr. N a.	Barom. bij 0°.	Ther F.	Afwijk. d. Temp.	Vochtigh.	Gev. regen.	*Opmerkingen.*
27	2	zw.	0.0	758.94	48.6	— 2.5	0.71	0.	Bewolkt.
	10	wzw.	0.0	60.39	42.1	— 2.7	0.92	0.	Zw. bew. (*)
28	8	z.	0.5	60.49	36.9	— 8.5	0.98	0.	Betr. nevelig.

(*) Savonds te $9\frac{3}{4}$ weerlicht omstreeks het ZO.

PRIJZEN DER EFFEKTEN.
AMSTERDAM 27 Oktober 1859.

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld	$2\frac{1}{2}$ pCt.	64	$64\frac{1}{8}$	64
dito dito	3 „	$76\frac{1}{8}$	$76\frac{1}{2}$	$76\frac{1}{8}$
dito dito	4 „	$96\frac{3}{4}$	$96\frac{7}{8}$	$96\frac{13}{16}$
Amortisatie-Sindikaat.	$3\frac{1}{2}$ „	$94\frac{1}{4}$		
Oost-Indische Leening	4 „	$96\frac{1}{4}$	$96\frac{3}{8}$	$96\frac{1}{4}$
SPANJE.				
Obligatien	$1\frac{3}{4}$ pCt.	$31\frac{3}{4}$	$32\frac{3}{16}$	32
Obligatien	3 „	$43\frac{3}{4}$	$43\frac{5}{8}$	$43\frac{5}{8}$
Binnenl. Schuld. . . .	3 „	$40\frac{3}{4}$	$41\frac{9}{16}$	$41\frac{3}{8}$
Amortisable		$10\frac{1}{16}$	$10\frac{1}{2}$	$10\frac{3}{8}$
PORTUGAL.				
Obligatiën	3 pCt.	$43\frac{3}{4}$	$43\frac{9}{16}$	$43\frac{9}{16}$
dito 1856/59 . . .	3 „	$42\frac{1}{16}$	$42\frac{1}{4}$	$42\frac{1}{4}$
dito uitgestelde		$30\frac{1}{8}$		
RUSLAND.				
Oblig. bij *Hope en C°.*	5 „	$103\frac{1}{8}$	$103\frac{1}{4}$	
Obligat. 1828 & 1829.	5 „	$101\frac{3}{8}$		
Certifikat. 1831 & 1833	5 „	$84\frac{1}{2}$		
Certifikaten 1840 . . .	4 „	$81\frac{1}{4}$		
Cert. bij *Stieglitz* . . .	4 „	$81\frac{1}{8}$		
dito 1855 6e Serie . .	5 „	$99\frac{1}{4}$	$99\frac{3}{8}$	$99\frac{1}{4}$
dito Adm. te Londen	3 „	$64\frac{1}{8}$	$64\frac{3}{16}$	$64\frac{3}{16}$
Certifik. van Assign. .	6 „	$61\frac{7}{8}$		
POLEN.				
Obligatiën	4 pCt.	$77\frac{1}{2}$		
PRUISSEN.				
Obligatiën	5 „	$101\frac{1}{8}$	$101\frac{1}{4}$	
OOSTENRIJK.				
Oblig. Metaliek	5 pCt.	$50\frac{15}{16}$	$51\frac{1}{2}$	51
Oblig. Rente Am.. . .	5 „	$70\frac{1}{4}$	$70\frac{1}{8}$	
dito dito Nat. 1854 . .	5 „	$55\frac{1}{2}$	56	$55\frac{9}{16}$
dito dito	$2\frac{1}{2}$ „	$27\frac{1}{8}$	$27\frac{7}{16}$	$27\frac{3}{16}$
BRAZILIE.				
Geldl. 1824, £ 100 . .	5 pCt.	$99\frac{1}{2}$		
AMERIKA.				
Ecuad. Oblig. 1855 . .	1 „	$14\frac{1}{4}$	$14\frac{5}{8}$	
Venez. Oblig.	3 „	26	$26\frac{1}{4}$	
Grenada, Oblig. . . .	$3\frac{1}{4}$ „	$14\frac{15}{16}$	15	
Mexiko, Obl.	3 „	$20\frac{1}{4}$	$20\frac{7}{16}$	

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.